

Mému andílkovi

Napsal uživatel Mirka
Pondělí, 02 Květen 2011 10:40 -

Můj nejmilovanější Marečku, už to bude rok, co si tě Bůh povolal k sobě a ty ses stal andělíčkem. Ale ani představa, že se na mě díváš shora, mě nedokáže uklidnit. Chci tě mít tady u sebe, obejmout tě, políbit, pohladit.. Ještě aspoň jednou..

Vzpomínám si, když ses narodil, venku byl mráz, a my se hnaly s tvým tatínkem nočním městem pro náš největší poklad. Porod byl pro nás lehký, rychlý. Moc si spěchal na svět a já byla ráda. Koulel si na mě těma svýma velkýma očkama a nechtěl jsi se pustit mého malíčku. Když ti byly dva měsíce, poprvé jsi se na nás usmál. Miloval jsi pohupování, nošení a blbinky, které jsme dělali s tátou, abychom tě rozesmáli.

O první narozeninovou svíčku jsi se málem popálil. Tak moc jsi byl zvědavý a nedočkavý, přišly první krůčky a s nimi první pády. Tys byl ale beran, za každou cenu jsi musel vždycky dostat svého. Venku jsi mě vodil cestou necestou, jen aby ses dostal ke svému cíli – malému klacíku, barevnému lístečku nebo třeba k holoubkovi, který ti uletěl.. Jen když ti bylo ouvej, dokázal jsi se tultit k mamince dlouhé minuty. Rozdával jsi pusinky, ale jen mě a svému tatínkovi. Bolelo mě

Mému andílkovi

Napsal uživatel Mirka
Pondělí, 02 Květen 2011 10:40 -

i srdíčka, když jsi plakal, že odcházím, byť to bylo jen na pár minut na nákup...

Miloval jsi zvířátka, každý víkend jsme za nimi jezdili k babičce. Dokázal jsi je hodiny pozorovat, hladit, krmit, honit... V létě jsi miloval koupání v bazéně. Nemohli jsme tě z něj dostat, ani když už jsi byl úplně modrý zimou.

Když jsi sfouknul druhou svíčku na dortu, dostal si od mámy malého křečka, takovou jsi z něj měl radost! Na jaře jsme šli k zápisu do školky a měl jsi hroznou radost, že do ní budeš chodit se svými kamarády... Děkala jsem si starosti kvůli práci. Kdybych si raději užívala čas s tebou. Jenže kdo to mohl vědět? Vůbec nechápu co se stalo. 9.5.2010 jsi najednou venku upadl a už jsi se nezvedl. Volali jsme záchranku, ale doktoři už ti nedokázali pomoci. Selhalo ti srdíčko, které mělo vrozenou vadu. Jaktože si toho nikdo nikdy nevšiml?

Nejhorší pro mě bylo, když jsem odcházela z nemocnice, a v ruce svírala místo tvé ručky, jen mikinku. Vždyť ještě ráno jsme vesele pobíhali venku a teď nemám nic!!! Venku svítilo sluníčko, jezdila auta, všechno běželo dál, ale mě se čas zastavil. Nedokázala jsem pochopit, proč bych měla jíst, umýt si vlasy, proč bych vůbec měla vstávat z postele, když na mě už nikdo nečeká? Celé dny jsem proseděla ve tvém neuklizeném pokojíku. Jak mě to rozčilovalo, že v něm byl pořád binec a tebe prostě nebavilo uklízet? Ráda bych ti teď dovolila všechno, co bys jen chtěl a ty zbytečné minuty uklízení a domlouvání bych raději strávila s tebou. Zlobím se na sebe za to, že jsem si občas postěžovala na nedostatek času pro sebe. Nač mi je teď? Ted' ho mám plno a co dělám? Nic.

Mému andílkovi

Napsal uživatel Mirka
Pondělí, 02 Květen 2011 10:40 -

Jen čekám, kdy mi vrazíš do koupelny, kdy na mě vybafneš za rohem, kdy uklouznu po tvém pohozeném autíčku v kuchyni, kdy přijdeš tajně olizovat krém na koláč... Občas slýchám z pokojíka tvůj veselý smích, když tam ale dojdu, nejsi tam. Tolik jsem se těšila, až se naučíš hrát člověče nezlob se, až půjdu na tvou první besídku, až.... Možná jsem měla více žít dny, které byly a nemyslet na dny, které měly být.

Je jaro, tvoji kamarádi už si hrají venku na písku, dovádí, ale ty už se k nim nerozeběhneš, abys je pozdravil a zapojil se do jejich her. Už s sebou nenosím tašku s kyblíčkem a tvým milovaným nákladním autem. Mámy tvých kamarádů mě zdraví, jakoby to bylo včera, kdy jsme tady ještě seděly, povídali si a dívali se na vás...

Tak hrozně mě mrzí, že nikdy neuvidíš moře, kam ses tak těšil, nikdy nezažiješ první lásku, nikdy tě nepovedu poprvé do školky ani do školy, nikdy si už s tebou nezatancuju... Vím, že jsi se již nemohl dívat, jak se trápím a tak jsi mi seslal za sebe náhradu, malé miminko, které už dva měsíce nosím pod srdcem. Ale ono nebude ty... Bude to někdo jiný. Těším se na něj, ale vím, že na tebe nikdy nezapomenu, zůstaneš dál v mém srdci, už navždy....

Tvoje maminka...

Za smutný příběh posíláme mamince dárek pro miminko... Napište nám i vy svůj veselý nebo smutný příběh a získejte drobný dárek od redakce...